

Publicerad 2016-02-29 12:36 av Stefanie Nerman

Farmor

Jag är fyra år

När bilens hjul rullar över singelstenen

Det knastrar rytmiskt

som ett välbekant minne

In genom dem stora järngrindarna

till oasen

Mina fötter springer över gruset

stoffet skaver på hälsenorna genom sandalerna

Men innanför den lilla grinden

väntar en kvinna med brunlockigt hår

hennes händer är varma

som nyplockade tomater en sommardag

Där får man vara själen av ett barn

Mina knän är smutsiga

av bärletande under hallonplantor

en doft av jord och sötma

Som om himmeln är välvd av

grönska, taggar och små rosa moln

smådjur och kryp

som ger näring åt sötman

Det står alltid nybakade veteflätor, bröd

hemmagjord flädersaft och små kaffekoppar

runt människorna som ger varandra trygghet

Dem diskuterar om livet

Jag tänker att jag aldrig kommer lyssna på klokare människor

Runt hennes händer flyger mjöl

som stoft av ängladamm

Som om tiden står still

när varje litet korn lägger sig

runt konturerna av livet

runt förklädet som fårats

av mjöliga fingeravtryck

Jag är tjugofyra år
När bilens hjul rullar in på parkeringen
hårt mot asfalten
Dem automatiska dörrarna går upp med ett ryck

Där inne väntar en kvinna med brunlockigt hår
Hennes ögon är trötta
som om stoft av ängladamm samlats där
men hennes händer är varma
Varma som nyplockade tomater en sommardag

Hon skall snart sova
Vi håller händer
Det flyger stoft av damm runt oss
Som om tiden står still
Lägger sig runt oss som konturer av livet
Hennes händer har fårats

Det måste vara för att hon skall kunna
leta sig upp genom grönska och taggar
till små rosa moln
till en doft av jord och sötma

In genom de stora järngrindarna
till oasen
utan skor som skaver mot hälsenorna
Där farfar väntar
med nypressad flädersaft och vetelängder.

Texten är utskriven från [Poeter.se](https://poeter.se)

Författaren Stefanie Nerman med [Poeter.se](https://poeter.se) id #11330 innehar upphovsrätten